

hold til hvilken det tyske Rige skulde afgive en forholdsvis Del af de sociale Forsikringsbeløb, for at bruge et sammenfattende Udtryk, til de Lande, der modtog Afstaaelser af tysk Landomraade. Det bestemtes endvidere, at saafremt en Ordning i Henhold til denne Traktat ikke havde fundet Sted inden 3 Maaneder efter Versailles-Traktatens Ikrafttræden, det vil sige inden 10. April 1920, skulde der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer bestaaende af en Repræsentant, i dette Tilfælde fra Danmark, en fra Tyskland og 3 Medlemmer, der skulde udnævnes af det internationale Arbejdsbureau i Genève, hvilket Udvalg indenfor en ny Frist af 3 Maaneder skulde stille Forslag om en Ordning til Folkeforbundsraadet, og det Forslag, som Folkeforbundsraadet derefter stillede, skulde være bindende for de paagældende Magter. Fra dansk Side har man aldrig gjort Anvendelse af denne Bestemmelse i Versailles-Traktatens Art. 312, idet man har ment at kunne ordne dette Spørgsmaal i Forbindelse med hele det Kompleks af Spørgsmaal, der kom til Forhandling i 1921—22. Jeg skal ikke her komme ind paa Ordningen, der for det Omraade, jeg her særlig tænker paa, Privatfunktionærforsikringen, bl. a. gik ud paa i Overensstemmelse med Versailles-Traktatens Bestemmelser, at de Beløb, som Tyskland skulde udbetale, skulde komme de forsikrede selv til gode i det Øjemed, i hvilket Forsikringen i sin Tid var tegnet. Saa vidt jeg ved, er de Beløb, som det drejer sig om, imidlertid svundet ind til intet som Følge af den tyske Marks Sammenbrud, og man har vist oven i Købet til sidst ganske slettet Fordringen. Maaske jeg er fejl underrettet, eller maaske jeg husker forkert; jeg vil da bede den højtærede Socialminister give Oplysning derom; men det drejer sig om betydelige Beløb for mange af de Folk, der udredede Forsikringspræmier i Henhold til den tyske „Angestellten-Versicherung“, den tyske Privatfunktionærforsikring, og saa vidt jeg mindes, har der allerede under den tidligere Regering, medens det ærede Medlem Hr. Kragh var Indenrigsminister, været Tale om en Ordning, der skulde gaa ud paa, at man fra dansk Side vilde gaa med til en Omregning til Kurs 10 af de Forsikringer, som her kom i Betragtning. Men der synes saa i det tilsvarende Forhold mellem Polen og Tyskland at være fældet en for Polen betydelig gunstigere Kendelse ved Folkeforbundets Medvirkning, og i hvert Fald er der kommet Standsning i disse Forhandlinger. Jeg vil

derfor rette det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, om han er i Stand til at oplyse, hvorledes denne Sag staar paa det nuværende Tidspunkt, og hvad man fra dansk Side har gjort eller paatænker at gøre for at bringe den nu mange Aar gamle Sag til en Afslutning paa en Maade, som dog nogenlunde varetager de Folks Interesser, der har ydet overmaade store Præmiebetalingen helt indtil Verdenskrigens Afslutning, ja, adskillige af dem endnu flere Aar efter Verdenskrigens Afslutning.

Jeg skal derefter vende mig til et enkelt Spørgsmaal, som særlig vedrører den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Justitsminister. Som bekendt har Forenklingskommissionen afgivet Betænkninger vedrørende Omordning af forskellige administrative Forhold her i Landet derunder ogsaa et særligt Afsnit vedrørende de sønderjydske Forhold. Der er jo ikke Spor af Tvivl om, at en saa omfattende Administration som den, vi endnu har i de sønderjydske Landsdele, og som i de vanskelige Overgangsaaer med det meget omfangsrige Arbejdsstof utvivlsomt var en Nødvendighed, ingenlunde mere kan siges at være en Nødvendighed. Det er en aaben Hemmelighed, tør jeg vel sige, at en Institution som Amtsassessoraterne, der har gjort et godt og dygtigt Arbejde, nu absolut kan siges at være afsluttet dette Arbejde, saaledes at man i en nær Fremtid — jeg formoder i Forbindelse med Revisionen af Lønningsloven af 28. Juni 1920, i Forbindelse med den dér satte Frist af 1927 — maa kunne skride til Ophævelse af disse Embeder, og jeg vilde gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om man fra Ministeriets Side kan forvente i en nær Fremtid, maaske i indværende Rigsdagssamling, fremsat Forslag til en Ordning af de sønderjydske Amter og Amtsforhold, idet som bekendt Administrationskommissionen ogsaa har beskæftiget sig med dette Forhold. Det er formentlig ikke nødvendigt i Fremtiden at opretholde 4 Amtmandsembeder i Sønderjylland, naar dog den største og vigtigste Del af Overgangstidens Arbejde nu er fuldendt.

I sidste Rigsdagssamling før Valget 1924 blev der af den daværende Justitsminister fremsat et Forslag, et af de uendelig mange, om Ændringer i Retsplejeloven, som ogsaa berørte Forholdene i Sønderjylland, nemlig vedrørende Søndre Landsret, der jo i Henhold til Loven af 1920 kun er en midlertidig Institution, og her foresloges en Løsning, som den Gang fremkaldte meget stærke Meningsforskelligheder baade